

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

20. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības sniegto finansiālo atbalstu vairākiem nojaukšanas projektiem jaunajās dalībvalstīs, ievērojot noteiktus pamatnosacījumus;

21. atbalsta Komisijas nostāju, ka kodolelektrostaciju nojaukšanas izmaksas, kas *inter alia* ietver arī citas ārējas izmaksas un subsīdijas cita veida elektroenerģijas ražošanai, novērtējot jebkuras elektrostacijas ekonomisko dzīvotspēju, jāņem arī vērā tādā veidā, lai novērstu konkurences izkropļojumus;

22. atzīmē, ka saskaņā ar starptautiskajām konvencijām par civiltiesisko apdrošināšanu kodolelektrostacijas operators atbild par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu pret neparedzētiem notikumiem vai negadījumiem visā nojaukšanas laikā;

23. atzīmē, ka 1960. gada 29. jūlija Parīzes Konvencija par trešo pušu atbildību kodolenerģētikas jomā un 1963. gada 31. janvāra papildu konvencija pie 1960. gada 29. jūlija Parīzes konvencijas, kā to groza 1964. gada 28. janvāra Papildu protokols un 1982. gada 16. novembra protokols, joprojām ir spēkā un ES tās nevar vienpusēji atcelt; turklāt atzīmē, ka Parlaments 2004. gada 26. februāra rezolūcijā par trešo pušu atbildību kodolenerģētikas jomā⁽¹⁾ piekrita Padomes lēmuma priekšlikumam, ar ko pilnvaro dalībvalstis, kuras ir līgumslēdzējas puses 1960. gada 29. jūlija Parīzes Konvencijai, Eiropas Kopienas interesēs ratificēt protokolu, ar ko groza šo konvenciju, vai pievienoties tam;

*
* *

24. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 98 E, 23.4.2004., 123. lpp.

P6_TA(2005)0433

Cīņa ar klimata pārmaiņām pasaulē

Eiropas Parlamenta rezolūcija par stratēģiju cīņai ar klimata pārmaiņām pasaulē (2005/2049(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Stratēģija cīņai ar klimata pārmaiņām pasaulē" (KOM(2005)0035),
- ņemot vērā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) Kioto protokolu un piemērošanas procedūras protokola īstenošanai, kas pieņemtas Pušu konferencēs Bonnā (2001. gada jūlijā), Marrākešā (2001. gada novembrī), Ņūdeli (2002. gada oktobrī un novembrī), Milānā (2003. gada decembrī) un Buenosairesā (2004. gada decembrī),
- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par klimata pārmaiņām, jo īpaši 2005. gada 13. janvāra rezolūciju par Buenosairesas Klimata pārmaiņu konferences⁽¹⁾ rezultātiem un 2005. gada 12. maija rezolūciju par Valdības ekspertu semināru par klimata pārmaiņām⁽²⁾,
- ņemot vērā paziņojumus, ko G8 augstākā līmeņa sanāksmē Glenlglā izteica 24 starptautiskās uzņēmējdarbības līderi, kas pārstāv Pasaules Ekonomikas forumu, piemēram, par nepieciešamību noteikt ilgtermiņa klimata stabilizācijas mērķus,

⁽¹⁾ OV C 247 E, 6.10.2005., 144. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0177.

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A6-0312/2005),
- A. tā kā klimata pārmaiņas ir viens no 21. gadsimta lielākajiem izaicinājumiem, jo tām ir būtiska negatīva ietekme uz vidi, ekonomiku un sociālo jomu pasaules mērogā, kas var izraisīt katastrofiskas sekas, un tā kā ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas atšķiras no citām pašreiz risināmajām vides problēmām;
- B. tā kā jau pašreiz ir vērojamas klimata pārmaiņu pazīmes, piemēram, kūst polārais ledus un mūžīgais sasalums, kā arī notiek aizvien biežākas un spēcīgākas laika apstākļu radītas katastrofas; tā kā iepriekšējā desmitgadē ekonomiskie zaudējumi laika apstākļu izraisīto dabas katastrofu dēļ ir sešas reizes lielāki salīdzinājumā ar 1960. gadu;
- C. tā kā lielākā atbildība par siltumnīvas efektu izraisīto gāzu (SEG) emisijām atmosfērā gan pašreiz, gan pagātnē ir rūpnieciski attīstītajām valstīm; tā kā jaunattīstības valstis varētu visvairāk ciest no klimata svārstībām un tā kā rūpnieciski attīstītajām valstīm jāuzņemas galvenā atbildība, sniedzot palīdzību valstīm ar zemiem ienākumiem, lai tās pielāgotos klimata pārmaiņām, pielāgošanās procesā sniedzot tām tehnoloģisku un finansiālu atbalstu;
- D. tā kā Kioto protokols stājās spēkā 2005. gada 16. februārī un to ratificējušas 152 valstis un reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas, kuras rada 61,6 % no 1990. gada I pielikuma SEG emisijām un pārstāv gandrīz 90 % no pasaules iedzīvotāju skaita,
- E. tā kā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām un Kioto protokola pilnīga īstenošana visās valstīs ir būtiska klimata pārmaiņu problēmas risināšanā, tomēr pasākumi nebūs pietiekami efektīvi, kamēr netiks rasts pasaules mēroga risinājums, attiecībā uz plašām ekonomiskām apvienībām, kas arī ir galvenie piesārņojošo vielu emisijas radītāji;
- F. tā kā Kioto protokols paredz, ka sarunas par saistībām attiecībā uz emisiju samazināšanu laika periodā pēc 2012. gada sāksies 2005. gadā, un līdz ar to šim uzdevumam jābūt ar visaugstāko prioritāti 11. Pušu konferencē (COP-11) un 1. Protokola pušu sanāksmē (COP/MOP1) Monreālā;
- G. tā kā tuvākajā laikā jānosaka turpmākie mērķi, lai viestu skaidrību par ieguldījumiem attiecībā uz enerģijas avotiem ar zemu oglekļa saturu, tehnoloģijām ar zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju un atjaunojamo enerģiju, un lai novērstu ieguldījumus nesaderīgā enerģētikas infrastruktūrā;
- H. tā kā, lai īstenotu galveno UNFCCC mērķi, proti, novērstu bīstamas klimata pārmaiņas, saskaņā ar jaunākajiem zinātniskajiem ziņojumiem vajadzētu panākt SEG koncentrāciju zem 500 ppm CO₂ ekv., kas ir neliels virs pašreizējā līmeņa, un tādējādi tuvākajā nākotnē nepieciešama lielāka emisiju samazināšana;
- I. tā kā ieguldījumi efektīvā enerģijas izmantošanā ir perspektīvākais veids, kā samazināt oglekļa emisijas, un tā kā ES ir būtisks potenciāls rentablam enerģijas ietaupījumam;
- J. tā kā ietekmi uz klimatu var ievērojami mazināt, veicot labāku sociālo plānošanu;
- K. tā kā pašreizējie emisiju tirdzniecības noteikumi ir attiecināti arī uz citām jomām (piemēram, uz aviāciju) un analizē jāpierāda, ka šāds noteikumu jomas paplašinājums palīdzēs novērst klimata pārmaiņas un ka bagātās valstis/reģioni nebūs privilēģēti uz to valstu un uzņēmumu rēķina, kas ir attīstības fāzē;
- L. tā kā ļoti vēlama ir lielāka iedzīvotāju iesaistīšana vispārējos centienos samazināt emisiju daudzumu un attīstīt noturīgāku dzīvesveidu;

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

- M. tā kā SEG emisiju daudzums turpina pieaugt daudzās dalībvalstīs, pierādot, ka nepieciešama ātra ES rīcība, lai spētu ievērot Kioto protokola saistības;
- N. tā kā SEG emisiju samazināšanai paredzēto pasākumu izmaksas kompensēs ieguvums no ierobežojuma, nepieļaujot Zemes gaisa temperatūras paaugstināšanos vairāk kā par 2°C salīdzinot ar pirmsindustriālizācijas laika temperatūras līmeni, jo tiks novērsts kaitējums un zaudējumi, ko citādi varētu radīt klimata pārmaiņas pasaulē;
- O. tā kā pašreiz ir vēsturiska saimnieciska izdevība attīstīt ekonomiku, kas balstījusies uz fosilā kurināmā izmantošanu; tā kā būtiska saimnieciska izdevība ir arī jaunattīstības valstīm, kurām ir lieli atjaunojamās enerģijas resursi, bet pašreiz nav to izmantošanai nepieciešamās tehnoloģijas,
1. uzsver, ka ES klimata pārmaiņu samazināšanas stratēģijas pamatā jābūt septiņvirzienu pieejai:
 - ievērot Kioto protokola pamatelementus — saistoši siltumnīcefekta gāzu emisiju mērķlielumi, vispārēja emisiju kvotu tirdzniecības sistēma un elastīgi mehānismi,
 - uzsākt būtisku emisiju samazināšanu katrā valstī par 30 % līdz 2020. gadam, apvienojot tirgus stimulēšanas un regulēšanas paņēmienus, lai veicinātu ieguldījumus efektivitātē un/vai bezoglekļa tehnoloģijās, vai tehnoloģijās ar zemu oglekļa emisiju,
 - veikt pasākumus, lai iesaistītu citas lielākās valstis, jo īpaši ASV,
 - attīstīt stratēģisko partnerību ar tādām valstīm kā Ķīna, Dienvidāfrika, Brazīlija un Indija, lai palīdzētu tām izstrādāt noturīgas enerģētikas stratēģiju un nodrošinātu šo valstu līdzdalību centienos samazināt klimata pārmaiņas,
 - aktīvi veicināt noturīgas enerģētikas tehnoloģiju pētniecību un jaunradi un novērst “nesaprātīgas” stimulēšanas paņēmienus, tādus kā fosilā kurināmā subsidēšana, kā arī ārējo izmaksu, tostarp klimata pārmaiņu izmaksu, internalizēšana enerģijas ražošanas cenā,
 - izmantojot Eiropas un dalībvalstu tiesību aktus, panākt lielāku energoefektivitāti un pazemināt to tehnoloģiju izmaksas, kas samazina klimata pārmaiņas,
 - sekmējot plašāku tiešu Eiropas iedzīvotāju iesaistīšanu klimata pārmaiņu samazināšanā, iepriekš sniežot detalizētu informāciju par oglekļa saturu ražojumos un pakalpojumu nodrošināšanā, nākotnē paredzot iespēju ieviest personalizētu tirdzniecības kvotu sistēmu;
 2. aicina ES nodrošināt, ka 11. Pušu konferencē un 1. Pušu konferencē un sēdē Monreālā vienojas par grafiku sarunām par turpmākām saistībām attiecībā uz klimatu, par vienošanās panākšanas termiņu nosakot 2008. gada beigās;
 3. aicina ES vadību *COP-11* un *COP/MOP1* iesniegt priekšlikumus par turpmāko klimata programmu, pamatojoties uz vispārējo mērķi, saskaņā ar kuru planētas vidējā temperatūra nedrīkst paaugstināties vairāk kā par 2°C, salīdzinot ar temperatūru pirmsindustriālizācijas laikmetā;
 4. uzskata, ka turpmākajai sistēmai jābalstās uz kopēju, bet diferencētu atbildību ar mērķi slēgt līgumus un panākt konvergenci, kā arī uz turpmāku un straujāku emisiju samazināšanu un aizvien jaunu valstu iesaistīšanu emisiju samazināšanas procesā; uzsver, ka visi emisiju ierobežošanas mērķlielumi jāpamato ar jaunākajiem zinātnes atzinumiem, lai nepieļautu planētas vidējās gaisa temperatūras paaugstināšanos vairāk kā par 2°C, pamatojoties uz racionālu pārliecību; turklāt uzsver, ka visiem paredzētajiem pasākumiem jābūt rentabliem, un tādēļ par ilgtermiņa mērķi jānosaka uz emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu balstīta pasaules oglekļa tirgus izveide; turklāt atzīmē, ka rentabilitātes aprēķinos jāiekļauj bezdarbības radītās izmaksas un paredzamais saimnieciskais ieguvums no agrīnas rīcības un inovācijas, kā arī no tehnoloģiju apguves, kas pazeminās klimata pārmaiņu samazināšanas izmaksas;

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

5. atzinīgi vērtē Eiropadomes secinājumus 2005. gada 23. martā Briselē, jo īpaši attiecībā uz ieteikumu rūpnieciski attīstītajām valstīm panākt emisiju samazinājumu par 15–30 % līdz 2020. gadam; tomēr prasa, lai noteiktu arī emisiju samazināšanas mērķlielumus ilgākā laika periodā, un ierosina samazināt emisijas par 60–80 % līdz 2050. gadam;
6. pauž nožēlu, ka pašreizējā ASV administrācija neīsteno UNFCCC saistības, saskaņā ar kurām jāpanāk 1990. gada emisiju līmenis un jānovērš bīstamas klimata pārmaiņas, un pauž nožēlu par tās lēmumu neratificēt Kioto Protokolu; aicina ES nodrošināt, ka atsevišķas valstis nebloķē daudzpusējo procesu;
7. atgādina, ka enerģijas ietaupījumu potenciāls ES ir 40 %, bet, lai to sasniegtu, ir jānosaka saistoši mērķi;
8. atzīmē, ka ar sistemātisku pieeju līdz 2020. gadam ar atjaunojamās enerģijas veidiem būtu iespējams nodrošināt 25 % no ES enerģijas patēriņa;
9. uzsver, ka efektīvai klimata pārmaiņu samazināšanai nepieciešama būtiska energosistēmu, transporta sistēmu un ēku siltumapgādes projektēšanas pārveidošana un ka šai pārveidošanai jāklūst par Lisabonas stratēģijas dzinējspēku, lai palielinātu izaugsmi un konkurētspēju; aicina ES izstrādāt stratēģiju, lai panāktu, ka Eiropas ekonomikā ir visaugstākā energoefektivitāte pasaulē, nosakot ikgadējos enerģijas intensitātes samazinājuma mērķlielumus 2,5–3 % apmērā;
10. šajā ziņā aicina dalībvalstis ieviest pastāvīgas uzraudzības sistēmas, lai novērtētu izmantoto materiālu un enerģijas apjomu katrā ekonomikas nozarē, tādējādi atbalstot atbilstīgu emisiju samazināšanas politiku;
11. atzīst, ka novēlota rīcība palielinās kaitīgas ietekmes uz vidi rašanās risku un sadārdzinās izmaksas; turklāt uzskata, ka vispārējā emisiju samazināšana nedrīkst izraisīt citus apdraudējumus;
12. uzskata, ka cīņa pret klimata pārmaiņām nāk par labu gan sabiedrībai, gan videi, kā arī tā sekmē Lisabonas programmas mērķu un ANO tūkstošgades mērķu sasniegšanu; uzskata, ka ieguldījums ar atjaunojamās enerģijas veidos un to izstrāde rada jaunas iespējas lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, rada jaunas darba vietas, uzlabo veselību, sekmē reģionālo izaugsmi, ļauj sekmīgāk izmantot vietējos un reģionālos resursus un progresīvās tehnoloģijas, kā arī samazina nabadzību;
13. prasa, lai ES veltītu lielākas pūles daudzsološu tehnoloģiju izstrādē, sadarbojoties ar citiem iesaistītajiem dalībniekiem pasaules mērogā;
14. uzsver, ka daudzas SEG emisiju samazināšanai nepieciešamās tehnoloģijas jau pastāv; tomēr to iekļūšanu tirgū kavē daudzi šķēršļi un nesaprātīgi stimulēšanas paņēmieni, tādi kā fosilā kurināmā subsidēšana; tādēļ aicina Komisiju iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai aizliegtu šādu subsidēšanu, un tā vietā izveidot pareizu stimulēšanas struktūru, lai palielinātu energoefektīvu, zema oglekļa vai bezoglekļa tehnoloģiju izmantošanu, un, nosakot vispārējas valsts iepirkumu procedūras ES mērogā, aicina samazināt šādu tehnoloģiju izmaksas; turklāt prasa papildus tam, lai Septītajā pamatprogrammā galveno uzmanību pievērstu pētniecībai un jaunradei jomās, kas saistītas ar klimata pārmaiņu mazināšanu, izveidot Ārkārtas programmu — līdzīgu ASV 60. gadu programmai Apollo —, veicinot pētniecību un jaunradi, lai atbalstītu noturīgu enerģētiku un zemes izmantošanas pārvaldību;
15. ņemot vērā, ka lielu — ja ne lielāko — ES enerģētikas infrastruktūras daļu vajadzēs pārstrukturēt nākamajās desmitgadēs, aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka visus ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā ES robežās realizē, pielietojot vislabākās pieejamās tehnoloģijas attiecībā uz fosilo kurināmo ar zema vai nulles līmeņa emisiju;

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

16. atzīmē, ka ieguldījumi efektivitātes paaugstināšanas pasākumos un atjaunojamās enerģijas tehnoloģijās ir galvenās klimata pārmaiņu samazināšanas alternatīvas; vienlaikus norāda, ka oglekļa ierobežošanas un piesaistes metožu izstrāde ir nozīmīga — ne tikai reģionos ar lieliem ogļu krājumiem;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt skaidrus un konkrētus ieguldījumus tīras attīstības mehānisma un tā pārvaldes iestāžu eventuālajā reformā, lai paātrinātu tās īstenošanu un veicinātu plašāku privātā sektora iesaistīšanu, tādējādi radot nepieciešamos priekšnoteikumus reformas īstenošanai līdz 2012. gadam;
18. norāda uz vajadzību atbalstīt ar kosmosa tehniskām sistēmām saistītu jaunu tehnoloģiju izstrādi, lai analizētu dabas katastrofas no kosmosa, tādējādi prognozējot un samazinot to postošās sekas;
19. uzskata, ka klimata pārmaiņu un dabas katastrofu novēršanai nepieciešamās pētniecības un tehnoloģijas attīstības komplicētība, kā arī ar to saistītais pārrobežu aspekts, izvirza prasību rast risinājumu Eiropas līmenī, kas pārsniedz reģionālās un valsts subsidiaritātes principu;
20. atzīst, ka būs nepieciešamas izmaiņas attiecībā uz pieeju un fizisko pielāgošanos, lai sabiedrība sagatavotos klimata pārmaiņu sekām;
21. aicina tās dalībvalstis, kas to vēl nav veikušas, ieguldīt resursus papildfinansējuma fondā, lai nodrošinātu, ka tīras attīstības mehānisma valde var īstenot savas pilnvaras, lai izveidotu nevainojamas darbības efektīvu mehānismu;
22. uzsver, ka kritiski jāvērtē transporta nozares attīstība, jo tā rada apmēram 30 % no Kopienas CO₂ emisijām, no kurām aptuveni 85 % emisiju rada autotransports; uzsver, ka dzelzceļa transporta energoefektivitāte ir daudz lielāka; pauž nožēlu, ka autotransporta nozarē noteiktajā laika posmā nespēs īstenot prasības par emisiju mērķlielumu 140 g/km, kas noteiktas saskaņā ar pašreizējo brīvprātīgo vienošanos; tādēļ aicina izstrādāt stingru pasākumu politiku, lai samazinātu transporta radīto emisiju daudzumu, tostarp nosakot obligātus mērķlielumus no fosilā kurināmā atvasinātajām CO₂ emisijām no jauniem transportlīdzekļiem, lai emisiju līmeni 80–100 g/km no jauniem transportlīdzekļiem sasniegtu vidējā termiņā, ieviešot emisiju tirdzniecības sistēmu automobiļu ražotājiem, un citus pasākumus, tādus kā ātruma ierobežojumus ES mērogā, satiksmes nodevas un nodokļu stimulus kombinācijā ar vispārēju dzelzceļa un sabiedriskā transporta izmantošanas pieaugumu; turklāt prasa Komisijai izstrādāt novatoriskas metodes transporta radītā CO₂ emisiju piesārņojuma noteikšanai, un iesniegt priekšlikumus, kuru mērķis ir stabilizēt vai samazināt satiksmes apjomus ES no šī brīža līdz 2010. gadam;
23. ar bažām norāda uz kravu pārvadājumu pieaugumu un aicina Komisiju aprēķināt kravu pārvadājumu radītās CO₂ emisijas, lai iesniegtu priekšlikumus par kravu autopārvadājumu apjoma lielas daļas novirzīšanu uz videi nekaitīgākiem transporta veidiem; aicina Komisiju tās pārskatā par Eiropas klimata pārmaiņu programmu (EKPP) iekļaut priekšlikumus Eiropas ātrgaitas dzelzceļa kravu pārvadājumu tīkla izveidei, lai atrisinātu kravu pārvadājumu tīkla sadrumstalotību un likvidētu atlikušās sastrēgumu veidošanās vietas infrastruktūrā kā arī aicina apsvērt iespēju noteikt obligātus CO₂ emisiju mērķlielumus smagkravas automobiļiem; arī aicina Komisiju izpētīt panākumus klimata pārmaiņu samazināšanā, ļaujot visām dalībvalstīm izmantot Zviedrijas un Somijas standartiem atbilstošus smagkravas automobiļus; kā arī cik drīz vien iespējams ziņot par rezultātiem;
24. vēlreiz atkārtoti Parlamenta prasību par starptautisko avioreisu un kuģu satiksmes radīto emisiju iekļaušanu emisiju samazināšanas mērķlielumu programmā no 2012. gada;
25. atbalsta ekoloģijas nodokļu ieviešanu Kopienas mērogā; uzsver, ka, līdzīgi citiem tirgus instrumentiem, tie ir būtiski, lai īstenotu efektīvu piesārņojuma samazināšanas politiku; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus un dalībvalstis ieviest pirmo Eiropas ekoloģijas nodokli vēlākais 2009. gadā;

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

26. atbalsta Komisijas priekšlikumu par tematisku stratēģiju pilsētvides attīstībai, lai uzlabotu pilsētas teritoriju kvalitāti, jo īpaši gaisa kvalitāti; attiecībā uz klimata pārmaiņām uzskata, ka par prioritārām jānosaka divas politikas jomas: sabiedriskā transporta pakalpojumu attīstība, izmantojot tīras vai mazāk piesārņojošas tehnoloģijas, un tādu būvniecības metožu veicināšana, kas ir noturīgas un ar augstu vides kvalitāti (HEQ);

27. uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir jāizskata un jāpārstrādā sociālās plānošanas instrumenti, lai samazinātu ietekmi uz klimatu, jo īpaši attiecībā uz plānošanu un jauniem ieguldījumiem transporta sistēmās un jaunos dzīvojamās un rūpniecības rajonos;

28. lai apliecinātu nepārprotamu ES vadību pirms 2012. gada sarunām, aicina Komisiju iesniegt īpašus tiesību aktu projektus, lai paplašinātu Celniecības direktīvas jomu, un aktualizēt Biodegvielas direktīvu, iekļaujot jaunākās tehnoloģijas biodegvielas un fosilās degvielas sajaukuma veidus (tādus kā MTHF, etillevulināts utt.), šiem jaunajiem degvielas veidiem nosakot obligātus kopējos standartus ES mērogā, veicinot ar biodegvielu darbināmu transporta veidu attīstību, kā arī Komisijas pārskatā par EKPP iekļaujot tādu minimālos standartus, kā 10 % biodegvielas benzīnā;

29. aicina ES nodrošināt, ka struktūrfondi tiek izmantoti kā prioritārs līdzeklis noturīgai attīstībai;

30. atzīmē, ka aviācija rada 4 līdz 9 % no visām SEG emisijām pasaulē un ka aviācijas radītās emisijas gadā palielinās par 3%; uzsver to nozīmi, kāda ir stingru ierobežošanas mērķlielumu noteikšanai aviācijas nozarē; mudina Komisiju veikt tūlītējus pasākumus, lai samazinātu aviācijas radīto ietekmi uz klimatu, izveidojot emisiju tirdzniecības izmēģinājuma sistēmu aviācijas radītajām emisijām laika periodam no 2008. gada līdz 2012. gadam, kas attiektos uz visiem lidojumiem no un uz jebkuru ES lidostu, paralēli ieviešot instrumentus, lai risinātu jautājumu par vispārējo aviācijas ietekmi uz klimatu; kā arī aicina veikt līdzvērtīgus pasākumus, lai samazinātu kūģniecības radītās emisijas;

31. aicina Komisiju noteikt skaidru virzību uz tautsaimniecību ar zemu CO₂ līmeni, izstrādājot plānu, kurā, citu starpā, tuvāk aplūkotas ūdeņraža un atjaunojamās enerģijas iespējas; vienlaikus aicina Komisiju konstatēt jebkādas šķēršļus, kas kavē jaunu un tīru tehnoloģiju izstrādi un ieviešanu;

32. uzsver, ka Eiropas Savienībai pretēji tās pieejai elektroenerģijas un degvielas nozarei nav sistemātiskas pieejas atjaunojamās enerģijas atbalstam apkures un dzesēšanas nozarē, lai gan šī nozare ļoti lielā mērā ir atkarīga no gāzes un naftas un izmaksas, kas saistītas ar atjaunojamās enerģijas īpatsvara pieaugumu, ir salīdzinoši zemas; tādēļ aicina izstrādāt stratēģiju, lai, palielinot ražošanu, atjaunojamās enerģijas veidu apkures un dzesēšanas sistēmas kļūtu konkurētspējīgas. Šajā ziņā uzskata, ka ēku īpašniekiem un celtniekiem izvirzītie ES mēroga birokrātiskie noteikumi ir nepiemēroti un ka noteicošai jābūt direktīvai, ar ko nosaka reāli sasniedzamus, bet augstus mērķus un koordinē dalībvalstu darbības, balstoties uz pagaidu pasākumiem tirgus pieejamības veicināšanai;

33. šajā saistībā uzskata, ka Komisijai līdzīgi priekšlikumam par biodegvielas veidiem jāiesniedz priekšlikums direktīvai par apkuri un dzesēšanu;

34. uzskata, ka straujai biomasas un lauku saimniecībās iegūstāmās enerģijas ražošanas veicināšanai jāklūst par galveno prioritāti, lai mainītu Kopienas lauksaimniecības politikas mērķus, paralēli līdzsvarojot pieeju pārtikas ražošanai; uzsver, ka enerģijas ražošana no biomasas jāorganizē tā, lai tā būtu efektīva gan attiecībā uz enerģijas pārveidi, gan arī ekoloģiski noturīga; šajā ziņā atzinīgi vērtē Komisijas nodomu iesniegt rīcības plānu attiecībā uz biomasu un prasa Komisijai tās priekšlikumā iekļaut juridiski saistošus pasākumus;

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

35. norāda uz vajadzību dažādot pētniecības un aizsargpasākumu programmas, lai novērstu ietekmi uz cilvēka veselību un drošību, plūdus, sausumu, ugunsgrēkus — jo īpaši mežos un aizsargātās platībās —, bioloģiskās daudzveidības mazināšanos un ekonomiskus zaudējumus; aicina dalībvalstis un Komisiju ņemt vērā to nozīmi, kāda ir mežiem un lauksaimniecībai piesaistot oglekli, apturot eroziju, radot resursus un būtiski regulējot klimatu;

36. lai nodrošinātu līdzvērtīgus starptautiskos noteikumus, aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt iespēju noteikt sektorālus mērķus to valstu energoietilpīgām eksporta nozarēm, kuras nav uzņēmušas emisiju samazināšanas saistības, kā papildu nosacījumu rūpnieciski attīstīto valstu saistošajiem emisiju samazināšanas mērķlielumiem; turklāt prasa Komisijai izpētīt iespēju iesaistīt ES emisiju tirdzniecības sistēmā trešās valstis; aicina Komisiju aktīvi piedalīties dialogā ar katras nozares uzņēmumiem, lai noteiktu kādas izmaiņas ražošanas, patēriņa un transporta jomā var un vajag atbalstīt, lai samazinātu SEG emisijas ES;

37. aicina Komisiju nopietni apsvērt “spekulatīvo izmantotāju” problēmu saistībā ar klimata pārmaiņu samazināšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis izpētīt iespēju noteikt tirdzniecības robežu pielāgošanas pasākumus, lai novērstu jebkādas īslaicīgas konkurējošo ražotāju priekšrocības, kādas varētu būt rūpnieciski attīstītās valstīs, kurās nepastāv oglekļa emisiju ierobežošanas noteikumi; uzsver, ka starptautiskie tirdzniecības modeļi būtiski ietekmē klimata pārmaiņas; tāpēc aicina PTO iekļaut savā darbībā noturīgas attīstības mehānismu;

38. uzskata, ka attiecībā uz pašreizējo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu tirdzniecības shēmu (*ETS*) un tās iespējamo paplašināšanu, iegūtās tiesības ir būtiski jāpārskata to lielo nepilnību dēļ, un jāizpēta alternatīvas metodes, tādas kā salīdzinošā novērtēšana un vairāksolīšana, izmantojot augšupēju pieeju; turklāt uzskata, ka jāpārskata arī valstīm noteiktās emisiju kvotas, jo palielinājusies pārrobežu tirdzniecība, jo īpaši tirdzniecība ar elektroenerģiju;

39. iesaka ES izstrādāt īpašu sadarbības politiku ar jaunattīstības valstīm saistībā ar klimata pārmaiņām; atzīmē, ka, lai klimata pārmaiņu apsvērumus iekļautu plašākā attīstības politikā, ir vajadzīga vairāku instrumentu izstrāde un ieviešana; uzskata, ka prioritātes šajā jomā ir lauksaimniecība un pārtikas nekaitīgums — divas jomas, kas ir visjutīgākās attiecībā uz klimatu; turklāt uzskata, ka liela problēma ir arī ekonomikas dažādošana, atzīstot, ka daudzas Mazo salu valstu alianses (*AOSIS*) jaunattīstības valstis ir ļoti atkarīgas no tūrisma; cīņā pret klimata pārmaiņām izšķiroša nozīme ir transporta, sociālās plānošanas un enerģētikas jautājumiem; atzīmē, ka citas prioritātes ir katastrofu novēršana un sagatavotība;

40. atzinīgi vērtē Komisijas izveidoto Āfrikas Vides un noturīgas attīstības informācijas sistēmu, kas pamatojoties uz satelīta un datorizētās kartografēšanas tehnoloģijām, atbalsta Eiropas Kopienas Humānās palīdzības biroja (*ECHO*) izstrādes pasākumus; ierosina izpētīt iespējamo Komisijas struktūras attīstību un paplašināšanu, lai ietvertu klimata pārmaiņu novērošanas tīklu;

41. uzsver, ka attiecībā uz jaunattīstības valstu dalību turpmākā klimata programmā, ES ir skaidri jāatzīst, ka šo valstu prioritāte ir nabadzības izskaušana un attīstība; tomēr ANO Tūkstošgades attīstības mērķus nekad nesasnies, ja pienācīgi nerisinās vides problēmas, tādas kā klimata pārmaiņas; noturīga attīstība un nabadzības izskaušana jāsaģlabā kā pamatprogramma, saskaņā ar kuru jaunattīstības valstis mudinās noteikt politikas virzienus un pasākumus, integrējot ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas — pielāgojoties tām vai tās samazinot;

42. tādēļ atbalsta jauna, saskaņota politiska risinājuma rašanu, lai uzlabotu jau apdraudēto iedzīvotāju grupu labklājību, īstenojot vispārēju attīstības stratēģiju ar atbilstīgu ekonomisko atbalstu; iesaka šo jauno stratēģiju balstīt uz savstarpēju saistību starp klimata pārmaiņām, dabas resursu pārvaldi, katastrofu novēršanu un nabadzības izskaušanu;

Trešdiena, 2005. gada 16. novembris

43. uzsver, ka visām jaunattīstības valstīm ir tiesības uz ekonomikas izaugsmi; uzsver, ka ES un citām rūpnieciski attīstītām valstīm jāpalīdz jaunattīstības valstīm noturīgu tehnoloģiju izstrādē; tomēr jaunattīstības valstīm nevajag atkārtot rūpnieciski attīstīto valstu piesārņojuma radīšanas praksi; tomēr uzsver, ka tīra attīstības mehānisma noteikumi jāgroza, lai tie veicinātu noturīgu attīstību; ierosina, lai starptautisko finanšu institūciju prioritātes aizdevumu jomā, kā arī ES atbalsta līdzekļi, tiktu novirzīti atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes atbalstam; kā arī ierosina īstenot daudzpusēju Noturīgas enerģijas iniciatīvu, iesaistot ES, tādas valstis kā Ķīna, Indija, Brazīlija, Dienvidāfrika u.c., un vairākus lielākos enerģētikas nozares uzņēmumus, lai veicinātu plašu sadarbību tehnoloģiju jomā, galveno uzmanību pievēršot enerģētikai un transportam, par paraugu ņemot neseno vienošanos par ES un Ķīnas partnerību klimata pārmaiņu jomā;

44. aicina Komisiju, atsaucoties uz sadarbību tehnoloģijas jomā ar B pielikumā minētajām valstīm un Komisijas pārskatu par Kotonū Nolīgumu, palīdzēt šo valstu valdībām pieņemt valsts enerģētikas stratēģiju, lai mazinātu to atkarību no importētā fosilā kurināmā, veicinātu tehnoloģiju izaugsmi, jo īpaši attiecībā uz atjaunojamo enerģiju, konkrēti — biomasu, un lai palīdzētu tām sasniegt ANO Tūkstošgades attīstības mērķus;

45. uzsver nepieciešamību palielināt finanšu atbalstu vismazāk attīstītajām valstīm, lai tās varētu pielāgoties klimata pārmaiņām; šajā ziņā uzskata, ka noturīga mežsaimniecības pārvaldība, jo īpaši tropu mežu pārvaldība, ir būtisks elements, lai samazinātu klimata pārmaiņas un lai tām pielāgotos, un līdz ar to prasa Komisijai šo mērķi noteikt par prioritāru tās sadarbības politikas attīstības jomā;

46. aicina Komisiju pētīt īstenošanas iespējas un pamatotību personalizētas emisiju tirdzniecības kvotu sistēmas izveidei, lai iesaistītu iedzīvotājus un ietekmētu privātā patēriņa modeļus;

47. aicina ES iestādes radīt pozitīvu piemēru, samazinot SEG emisijas daudzveidīgas rīcības rezultātā, piemēram, paaugstinot biroju ēku un visu izmantojamo iekārtu energoefektivitāti, samazinot transporta radītā oglekļa izplūdi utt.; uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš Eiropas Parlamenta deputātu ceļošanai, ietverot EP atrašanos dažādās vietās lietderības pārskatīšanu, transportlīdzekļu ar zemu oglekļa izplūdi nodrošanu autovadītāju rīcībā utt.;

48. aicina Komisiju ierosināt pasākumus ES mērogā, lai palielinātu iedzīvotāju informētību par izšķērdīga patēriņa un ražošanas ietekmi uz klimata pārmaiņām;

49. atzīst un atbalsta ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) pamatotos risinājumus, lai atdalītu ekonomikas izaugsmi no enerģijas un materiālu patēriņa un transporta izmantošanas, tādējādi sekmējot noturīgas sabiedrības izaugsmi; aicina Komisiju ierosināt politikas pasākumus, lai ar IKT starpniecību panāktos efektivitātes uzlabojumus saistītu ar mājokļiem, dematerializāciju, transportu un pāreju no ražošanas uz pakalpojumu sniegšanu;

50. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un UNFCCC un PTO sekretariātam, lūdzot to nodot visām ārpuskopienas līgumslēdzējām pusēm.